

“Αιώνιζον Τὸν καλὸν αἰῶνα τῆς αἰσθήσεως” (Α' Τίμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 148 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

ΚΟΥΣΟΥΡΙΑ», ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ «ΚΙΒΔΗΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ»

ΤΟΥ ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΥ

Ας συνοψίσουμε, γρήγορα και περιληπτικά, τον «συνωτισμό», όχι των ελλήνων στη Σμύρνη για τη σφαγή τους, αλλά τον συνωτισμό των ρασοφόρων δεσποτάδων, «διαγκωνιζομένων», ποιος λίγο ποιος πολύ, να σκανδαλίσει τους ορθοδόξους Έλληνες να αποτειχισθούν και να εγκαταλείψουν την Εκκλησία, για να κατασπαραχθούν από τους «βαρείς λύκους».

Το «τσουνάμι» του 2005 δεν έχει τελειωμό με πρωταγωνιστή τον έγκλειστο στις φυλακές για κακούργημα Μπεζενίτη. Από κει και έπειτα όχι... «κάθαρση» δεν έγινε, αλλά οι ακαθαρσίες στον εκκλησιαστικό χώρο στοιβάζονται ατιμώρητες από δεκάδες κοπρώνιμους του ράσου σκανδαλοποιούς.

Ευτύχημα πρέπει να θεωρηθεί ότι, κάποιος ξύπνησαν έστω στο παρά πέντε, αν και είναι τόσο απρόβλεπτοι οι περισσότεροι, που δεν ξέρεις τι θα σου ξημερώσει αύριο. Είναι παρήγορο λοιπόν το αυτονόητο ότι, αν οι «δεσποτάδες» ήταν θεοπρόβλητοι έπρεπε κάθε «σκανδαλιάρης» από αυτούς μόλις έσκαγε... μύτη να τον έστελναν στο πατρικό του σπίτι. Έλα όμως που δεν είναι θεοπρόβλητοι αλλά... (ύπαγε πίσω μου σατανά) τί πήγα να γράψω... Λοιπόν λέγαμε ότι, θα έπρεπε να τους έστελναν στο σπίτι τους αλλά δυστυχώς το διαβόητο «φιλάδελφον» κρύβει μία από τα ίδια και όπως λέει ο λαός μας για τους πολιτικούς «όλοι ίδιοι είναι», το ίδιο συμβαίνει και με τους δεσποτάδες, ο ένας καλύτερος από τον άλλο, γιατί ο ένας «κρατάει» τον άλλο...

Παρά ταύτα λοιπόν, μόλις ακούστηκε ότι το Συνοδικό δικαστήριο έβαλε στο αρχείο τις αοχήμιες του Μπεζενίτη και την Δικαιοσύνη της χώρας στο «γύψο» ήταν φυσικό να σηκωθεί θύελλα. Λίγοι αρχιερείς που τιμάνε το τίμιο ράσο τους, λαϊκοί μαχητικοί και πλήθος μέσων τηλεοπτικού και εντύπου λόγου, είτε από αγάπη στη διασυρόμενη Εκκλησία, είτε από χαιρεκακία των αθεϊστών και εκκλησιομάχων, έγραψαν και είπαν την αλήθεια. Οι επτά αυτοί «δεσποτάδες» δικαστές που τον αθώωσαν είναι άξιοι όχι μόνον περιφρονησεως και εξωπετάξεως, αλλά να δικαστούν και για ποινικές ευθύνες...

Όμως να είστε βέβαιοι, φίλοι αναγνώστες, ότι ούτε οι διαμαρτυρίες ούτε ο ξεσπκωμός, ιδρώνει το αυτί αυτών των «μεταλλαγμένων» ατόμων που τον αθώωσαν. Όλα θα κουκουλωθούν όπως πάντα και η γνωστή σατανική πονηριά, με προβιά... εκκλησιαστικής οικονομίας, θα θριαμβεύσει(!). Ο Διάβολος είναι εδώ, εν μέσω Μ. Τεσσαρακοστής και είτε έτοι είτε αλλιώς έκαμε... νικηφόρα προέλαση με την ήττα της Εκκλησίας των δεσποτάδων.

Εμείς πάντως μέσα από δεκάδες άρθρα και καυστικά σχόλια που έχουμε στη διάθεσή μας, λόγω ελλείψεως χώρου, ανασύρουμε μόνον ένα που συνοψίζει όλη την τραγωδία που συνέχει την δικόμνη Εκκλησία μας.

Γράφει ο δημοσιογράφος κ. Γαβρ. Λαμπιδής στον «Ορθόδοξο Τύπο» 20.3.09: «Αυτή η Εκκλησία, με την απόφασή της να αθώώσει τον πρώην Αττικής Παντελεήμονα Μπεζενίτη... έχει πάρει “διαζύγιο” από το λαό του Θεού... Ας μη είναι τόσο σήγουροι για τη συνέχεια οι δεσποτάδες. Ζούμε ημέρες ανατροπών... Δεσποτάδες, μην ασχολείσθε άλλο με το έργο της σωτηρίας μας. Σωθήκαμε! Είδαμε το φως! Η σωτηρία μας είναι εκεί, όπου δεν είσαστε εσείς! Ήλθε ο καιρός, που δεν σας χρειαζόμαστε! Δουλέψατε σκληρά, για να ανοίξετε το δρόμο στον κίβδηλο Χριστό. Φτάνει ως εδώ!»

Αλήθεια τι άλλο περισσότερο έκαμε το εβραϊκό ιερατείο που σταύρωσε το Χριστό, απ' αυτό που συνεχίζουν οι σύγχρονοι γραμματείς και φαρισαίοι θανατώνοντας μέσα μας τον ίδιο Χριστό και σκανδαλίζοντας τις συνειδήσεις μας;

Περ. «Χριστ. Βιβλιογραφία

ΜΗΠΩΣ;

του π. Ευστάθιου Κολλά

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΧΟΡΕΥΕΙ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ;

«... Ο Θεός έχει δώσει εις ημάς, τον περιούσιον λαόν του, την διασποράν, και, εν ταύτη τη αδυναμία της γενεάς μας ευρέθη η ισχύς μας, ήτις μας έχει οδηγήσει σήμερον έως εις το κατώφλιον της παγκοσμίου κυριαρχίας. Ολίγα πράγματα μας υπολοίπονται, ίνα ιδρύσωμεν την Παγκόσμιαν Κυβέρνησιν μας». [ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ. κεφ. 11^{ον}].

Η παγκόσμια Κοινότητα ευρίσκεται μπροστά σε μια απροσδόκητη, πρωτόγνωρη, και πρωτοφανή παγκόσμια οικονομική κρίση, συνοδευ-

μενη με μιά εξίσου παγκόσμια, Βία, Αναρχία, Τρομοκρατία και Αναταραχή, προσέτι δε και από μιά μεθοδευμένη και εκ βάθρων καταρράκωση και

ανατροπή των ανθρώπινων κοινωνικών της θεσμών. Προ αυτών των μεθοδεύσεων η παγκόσμια κοινότητα «εν συνοχή εθνών και εν απορία»,

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ 2Η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

του Αρχ. π. Γερβασιού Ραπτοπούλου

«Ου μόνον εισίν οι Λατίνοι σχισματικοί, αλλά και αιρετικοί» (Αγ. Μάρκος ο Εφέσου)

«Μάρκος ουχ υπέγραψεν, εποίησαμεν ουδέν» (Πάπας Ευγένιος Δ')

Ο πόλεμος της Δυτικής Εκκλησίας κατά της Ορθοδοξίας άρχισε την εποχή που Πατριάρχης μεν στη Νέα Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη, ήταν ο Άγιος Φώτιος, πάπας δε στην παλιά Ρώμη ήταν ο Νικόλαος ο Α' (858-867). Ο λόγος; Η αλαζονεία του Πάπα. Η εωσφορική υπεροψία του προκαθημένου της Δυτικής Εκκλησίας. Ο Πάπας Νικόλαος Α' και οι διάδοχοί του Πάπες επιδίωκαν εγωστικά να διεκδικούν όλο και περισσότερες Επαρχίες και να τις υπαγάγουν στη δική τους δικαιοδοσία. Ζητούσαν να υποτάξουν ολόκληρη την Εκκλησία. Μετέπειτα άρχισαν να νοθεύουν σταδιακά κι αυτήν την Ορθόδοξη διδασκαλία.

Σήμερα τονίζουν και υπερτονίζουν το στίχο της Αρχιερατικής προσευχής του Ιησού προς τον Πατέρα: «ερωτώ... και περί των πιστευόντων διά του λόγου αυτών εις εμέ, ίνα πάντες έν ώσι» (Ιωάν. 17, 20). Σε παρακαλώ, Πατέρα, και για εκείνους οι οποίοι θα πιστέψουν σ' εμένα με το κήρυγμα των Αποστόλων, να είναι όλοι τους ενωμένοι, όπως εσύ και εγώ. Αυτή τη δέσση του Ιησού περί ενότητας γιατί δεν την πραγματοποιούσαν, αλλά έκαναν το πόν να τη διασπάσουν; Γιατί; Ο Πάπας διέσπασε την ενότητα της Εκκλησίας.

Η εκθρόνιση του Βατικανού προς την Ανατολική Εκκλησία ήταν διαρκής. Εκθρόνιση με πράξεις βίας. Σωστής πόλεμος. Η Εκκλησιαστική πλανηταρχία των παπών ήταν το γλυκύτερο όνειρο του Βατικανού. Αφότου μάλιστα αποσχίσθηκε το Βατικανό από τη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία το 1054 μ.Χ., τότε εξελίχθηκε σε Παπική καθαρώς Εκκλησία, η οποία και περιέβαλε συνοδικά τον Πάπα με έκτακτα και παράδοξα λογικά χαρίσματα, τα οποία μόνον ο Θεός μπορεί να δώσει και ποτέ άνθρωπος, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ 4Η ΣΕΛΙΔΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Συνεχίζεται η συλλογή υπογραφών για την «Ομολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού». Όσοι επιθυμούν μπορούν να υπογράψουν στα γραφεία της εφημερίδος μας οι απευθείας στη διεύθυνση του περιοδικού «Θεοδρομία» «ΘΕΟΔΡΟΜΙΑ» Τ.Θ. 1602, 54124 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. FAX: 2310 276590 και e-mail: palimpce@otenet.gr

ΧΟΡΕΥΕΙ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ;

συνέχεια από την 1η σελίδα

ψάχνει να βρει και να πατάξει, «εν τη γενέσει τους», όλους εκείνους τους απάνθρωπους μηχανισμούς που δημιουργούν προβλήματα σε παγκόσμια κλίμακα.

Πάντως, η ίδια η ζωή μας έχει αποδείξει, ότι εκείνος που μας κάνει να πονάμε περισσότερο, είναι αυτός ο ανύποπτος, που είναι δίπλα μας, που τον έχουμε βοηθήσει, τον βοηθούμε, και τον περιβάλλουμε με περισσή εμπιστοσύνη και αγάπη. Είναι εκείνος, που ενεργεί, και πράττει, όπως «**το φίδι που θα βάλουμε στον κόρφο μας**». Η παγκόσμια αυτή Οικονομική κρίση που συνοδεύεται με **Βία, Τρομοκρατία, και Αναρχία**, δικαίως μας εμβάλλει σε πολλές και διάφορες σκέψεις, και μας οδηγεί σε συμπεράσματα. **Και ερωτάται:** Μήπως, πρέπει, πριν ληφθούν λανθασμένα συμπεράσματα, να φέρουμε στη μνήμη μας, και να ερευνήσουμε με προσοχή και σε βάθος, τα όσα λέγονται, έχουν γραφεί, και φημολογούνται εισέτι, εδώ και αιώνες, γύρω από τα σατανικά, ύπουλα και άτιμα εκείνα σχέδια, και τον απώτερο και βάρβαρο σκοπό του «**Σιωνιστικού κινήματος**»; Πατί οι Σιωνιστές, όπως ισχυρίζονται και το πιστεύουν, ένα σκοπό έχουν στη ζωή τους, και τον καλλιεργούν με σατανική μεθοδικότητα, από τότε που έγιναν **απάτριδες**. Να κατορθώσουν, δηλαδή, κάποτε, με την εφαρμογή των σατανικών τους σχεδίων, σε βάρος της ανθρωπότητας, «... **την από πάσης επόψεως κατάρρευση των συνθηκών υπάρξεως των λαών, των Χριστιανικών ιδία Εθνών, επί τω σκοπώ επιβολής και επικρατήσεως επί της γης της Παντοκρατορίας τους**». Όλα αυτά τα καταχθόνια σατανικά τους μέσα και όπλα που έχουν θέσει ήδη σε εφαρμογή, και ίσως σήμερα έχουμε τα «**πρώτα δείγματα γραφής**», είναι καταγεγραμμένα με πλήρη αναισχυντία, σατανικότητα, ατιμία και ακρίβεια, σε **24** μυστικά «**ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ**», και όλα αυτά τα **σατανικά, ύπουλα, άτιμα, απάνθρωπα, και πανούργα μέσα, ΕΙΝΑΙ:**

Η «**Αναρχία, η Τρομοκρατία, η Βία, τα Όπλα, η Σατανική Υποκρισία, η Πανουργία, η Ανηθικότητα, η Έχθρα, το Ασπονδο Μίσος, η Πείνα, οι Εμβολιασμοί Ασθενειών, η Αθλιότητα, η Δημόσια Ατιμία, η Φορολογία, τα Εθνικά Δάνεια, οι Τόκοι, τα Ταμιευτήρια, οι Οικονομικοί Πόλεμοι,**

οι Καταστρεπτικές Διδασκαλίες, ο Ρόλος και ο Έλεγχος του Τύπου, τα Πρακτορεία Ειδήσεων, η Τιμή, η Λατρεία και η Στασιμότης του Χρυσού και των Κεφαλαίων, τα Κρατικά Δάνεια, η Ξειρά των Αξιών (Τίτλων) με Τόκο 1%, τα Εξωτερικά και Εσωτερικά Δάνεια, η Κατάργηση τελικά των Ταμιευτηρίων, οι Διαφωνίες των Κομμάτων, η Αφομοίωση στην Πολιτική, η Μυστικότητα, το Δηλητήριο της Αφηρημένης Εννοίας της Ελευθερίας, της ισότητας, της Αδελφούσης, η Εξουσία, οι Αρχές και το Αήττητο της Παντοδυναμίας των Ιουδαϊκών Μασσωνικών Στοιών, η Τύχη των Χριστιανών Μασσωνών, οι Οίκοι Ανοχής και ο Εκφυλισμός των Χριστιανών, ο Σκοπός Αγιάζει τα Μέσα, το Δίκαιον τον Κεφαλαίου, το Οικονομικό Πρόγραμμα, ο Δασμός, η Είσπραξη δια Χαρτοσήμων, οι Ταμιευτικές Τράπεζες, η Στασιμότης του Χρυσού και των Κεφαλαίων, το Παθητικόν και οι Φόροι, η Γενική Οικονομική Κρίση, το Παγκόμιον Χρήμα, η Ελευθερία της πίστης, τα Μονοπώλια στο Εμπόριον και τη Βιομηχανία, η Ακρίβεια των ειδών Πρώτης Ανάγκης, Πού πρέπει να Εμπιστεύονται οι Υπεύθυνες θέσεις των Κυβερνήσεων, οι Διφορούμενες χρήσεις του Δικαστικού Δικαίου, η Διερμίνευση των Νόμων, τα Προτεινόμενα Πραξικοπήματα, η Μασσωνική ερμηνεία της λέξεως Ελευθερία, η Πορνογραφία και το Μέλλον του Εντύπου λόγου, το Παγκόμιον Πραξικόπημα της Μιας Ημέρας και η Τύχη των Χριστιανών Μασσωνών, το Ακυροτικόν Δίκαιον, το Μόνο Δίκαιον είναι το Δίκαιον του Ισχυρότερου, η Δημιουργία Ακίνδυνων Πανεπιστημίων, η Διδασκαλία με Παραστάσεις (= **αποκοίμιση της σκέψης), οι Διασκεδάσεις, τα Παιχνίδια, οι Τέρψεις, τα**

Πάθη, τα Μέσα Πάλης κατά της Υφισταμένης Εκκλησίας, η Φθορά της Αστυνομίας, η Εθελοντική Αστυνομία, η Ελευθερία της Συνείδησης, οι Παντός είδους Απεργίες, ότι ο Αληθής Πάπας και Πατριάρχης της Διεθνούς Εκκλησίας θα είναι ο Βασιλεύς του Σιωνισμού κ.π.ά.».

Γύρω από την αφόρητη αυτή κατάσταση που διαγράφεται, σε παγκόσμια κλίμακα, πολλά λέγονται, γράφονται και φημολογούνται. **Όμως**, η αλήθεια μήπως βρίσκεται σε συγκεκριμένο λαό, που με το δεδομένο ότι είναι ο περισσότερος λαός του Θεού χρησιμοποιεί, ύπουλα, άτιμα, σατανικά και πανούργα σχέδια, που απώτερο σκοπό έχουν, στην κυριαρχία του επί της οικουμένης, με μια βαρβαρότητα, ενώπιον της οποίας η περίοδος του Χίτλερ, και οι προ και μετά του Χίτλερ γενοκτονίες **ωχριούν!**

Όλες αυτές οι Σατανικές μεθοδεύσεις, και πολλές άλλες, είναι μερικά από τα ύπουλα, πανούργα και απάνθρωπα εκείνα σατανικά μέσα και σχέδια που θα εφαρμοστούν από το Σιωνιστικό κίνημα κατά της ανθρωπότητας, την κατάλληλη στιγμή, αφού πρώτα θα τελειοποιηθούν, ώστε η επιτυχία τους να είναι με ακρίβεια δεδομένη. Τα σατανικά αυτά σχέδια, επί του παρόντος, βρίσκονται σε πειραματικό στάδιο, και υπούλως εφαρμόζονται σε ορισμένες περιόδους με σκοπό τη τελειοποίηση τους για την εφαρμογή τους, τελικά, στο «**Παγκόμιον εκείνο πραξικόπημα του Σιωνισμού της μιας ημέρας**».

Μήπως λοιπόν, θα πρέπει να ερευνηθεί σε βάθος, ποιοί είναι όλοι αυτοί που

τους έχουν εμπιστευθεί και κατέχουν σήμερα στα χέρια τους τα σκίπτρα των Υπηρεσιών της Παγκόσμιας Κοινότητας; Δηλαδή, της Πολιτικής, της Οικονομίας, του Εμπορίου, των ΜΜΕ [τύπου - τηλεόρασης], του Κεντρικού Ταμείου (= Θηρίον) της Ενωμένης Ευρώπης, και της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Συμβουλίου Ασφαλείας, του ΟΗΕ, των Μυστικών Υπηρεσιών, των εκάστοτε Μεσολαβτών και Διαπραγματευτών για Διεθνή θέματα, αυτοί που κάνουν, ή που θα κάνουν τον Ανασχεδιασμό της Παγκόσμιας Οικονομίας; κλπ. κλπ. Να ερευνηθεί, λέγω επισταμένως, όλων αυτών των κυρίων, «από πού κρατούν οι σκούφιες τους;» για να διαπιστωθεί τελικά: **Μήπως** είναι άτομα του Σιωνιστικού Κινήματος, ή **κατευθυνόμενα, από αυτό**, άτομα, και, (**άθελά τους**), δουλεύουν για τον απώτερο συγκεκριμένο σκοπό του Σιωνισμού, ώστε με το να φθαρούν οι κοινωνικοί θεσμοί, η έννομος παγκόσμια τάξη και ειρήνη; **Μήπως** εν προκειμένω, πρέπει να ερευνηθεί από ποίους κατευθύνονται αυτά τα ενεργούμενα άτομα; Για ποίους δουλεύουν; Και σε ποίους οφείλουν να δίνουν λόγο για το ύπουλο και καταχθόνιο, σε βάρος της οικουμένης, έργο τους;

Λέγω, ΜΗΠΩΣ;

Όλα αυτά, και πάρα πολλά άλλα, θα ερευνηθούν σε βάθος από τη στήλη αυτή, σε συνέχειες, με αδιάφυστα στοιχεία - ντοκουμέντα, και «**ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω**».

(Συνεχίζεται)

π. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Θεολόγος - Εκκλησιαστικός
Συνήγορος

Η ΒΙΛΑ ΤΟΥ ΚΡΙΚΚΗ...

Στο ωραιότερο και υψηλότερο σημείο του Πλαταμώνα, απ' όπου αγναντεύει κανείς τη Θεσσαλονίκη και καθρεπτίζεται στα νερά του Θερμαϊκού, βρίσκεται βίλα αξίας πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ, που ανήκε στο ζεύγος Κρίκκη και την εκμεταλλεύονταν η Μητρόπολη Λάρισας.

Επειδή μεγάλο μυστήριο καλύπτει την όλη υπόθεση της κληρονομιάς Κρίκκη - όπως γράψαμε εν εκτάσει σε προηγούμενα φύλλα του «ΑΓΩΝΑ» μας, - που αφορά και τη βίλα στον Πλαταμώνα, γι' αυτό θα υποβάλουμε μερικά ερωτήματα:

- 1) Πότε ενοικιάσθηκε;
- 2) Η ενοικίαση με ποιο τρόπο έγινε (με δημοπρασία ή με προσωπική επιλογή - κρυφά);
- 3) Ποιο είναι το ετήσιο ενοίκιο; (πληροφορίες το χαρακτηρίζουν ισοδύναμο με τη διαμονή οικογένειας μιας ημέρας σε ξενοδοχείο πολυτελείας).
- 4) Το ενοίκιο κατατίθεται σε ειδικό λογαριασμό;
- 5) Ποιος είναι ο ενοικιαστής;

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 148,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσισιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20
& Αστροναυτών

Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές
προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 9η από τις 14 κατηγορίες που συντάξε ο κατήγορος και δικαστής Ιγνάτιος Λάμπας, και την 9η αντίκρουση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμινά

(συνέχεια
από το προηγούμενο φύλλο)
9η κατηγορία

του δεσπότη Ιγνατίου

Θ. *Επί ενασχολήσει με κοσμικόν έργον και δη με την σύστασιν συγκρότησιν και λειτουργίαν σωματίου παράπτωμα, τιμωρούμενον υπό του Ζ' Ιερού Κανόνος της Δ' Οικουμενικής Συνόδου.*

9η αντίκρουση

επί του κατηγορητηρίου

Διά την θ' κατηγορία έχω να αναφέρω τα ακόλουθα:

Είναι και εδώ κατ' αρχάς φανερή η διάθεσίς σας να κατασκευάσετε κατηγορίες. Διότι χωρίς να γνωρίζετε τίποτα περί του συλλόγου αυτού, καταφέρατε λάβρως εναντίον μου. Ίσως η επιθυμία σας να εύρετε κατηγορίες είναι τόσο σφοδρή, ώστε να σας τυφλώνει και σας εκθέτει στα μάτια του λαού. Κατ' αρχάς αν εννοείται διά τον σύλλογο του αγ. Θεοδώρου του Στουδίτου (δεν αναφέρεται στο κατηγορητήριο η ονομασία του σωματίου και ως εκ τούτου πρόκειται περί αοριστολογίας), πρέπει να γνωρίζετε ότι ο σύλλογος αυτός είναι θρησκευτικός και δεν έχει έργο, όπως εσείς αποφαίνεστε, κοσμικό, αλλά αποκλειστικά θρησκευτικό. Επίσης σας καθιστώ γνωστό ότι Ιδρύθηκε από ευσεβείς ορθοδόξους Χριστιανούς και η αιτία της ιδρύσεώς του, κατά κύριον λόγο είσαστε εσείς οι Επίσκοποι. Επειδή δηλαδή οι άνθρωποι αυτοί αντελήφθησαν ότι τίποτα δεν πηγαίνει καλά μέσα στην εκκλησία και προκειμένου να ακουσθή καλύτερα η φωνή των, ίδρυσαν αυτόν τον σύλλογο. Ο σκοπός του βασικά είναι φιλανθρωπικός και ενημερωτικός. Ως προς το φιλανθρωπικό μέρος έχει προσφέρει ανθρωπιστικές βοήθειες στην Σερβία κατά την περίοδο του πολέμου, στην Γεωργία σε συνεργασία με τους Γιατρούς της Αγάπης της Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος, στην Ι. Μονή Αγ. Γερασίμου του Ιορδανίτου στους αγ. Τόπους, στα Σκόπια προς τον διωκόμενο Επίσκοπο Βελεσσών και Παραβαρδαρίου π. Ιωάννη, προς σφραγιστήρια και Φυλακές κλπ. Ως προς το ενημερωτικό του έργο έχει διαμαρτυρηθή διά τον ερχομό του Πάπα στην Ελλάδα, διά την αγιοποίηση του Μασόνου και αιρεσιάρχου Χρυσόστομου Σμύρνης, διά την μετάδοσι των ακράντων μυστηρίων από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο και τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας κ. Αναστάσιον στους αιρετικούς στη Ραβέννα, καθώς και για τα οικουμενιστικά ανοίγματα των εκκλησιαστικών ηγετών προς τους αιρετικούς στους θεολογικούς διάλογους μετ' αυτών, στον παράνομο διωγμό που υφίσταται η Ι. Μονή Εσφιγμένου στο αγ. Όρος κλπ. Διοργανώνει επίσης ομιλίες δογματικές προσκαλώντας εγκρίτους θεολόγους, νομικούς, κληρικούς, καθηγητές Πανεπιστημίου καθώς επίσης συμμετείχε και στην διαμαρτυρία που έγινε πανελλαδικά για τις ταυτότητες και συνέδραμε την Ι. Μητρόπολη Δημη-

τριάδος όταν του ζητήθηκε από τους αρμοδίους της Μητροπόλεως για το θέμα αυτό.

Αντιλαμβάνομαι ότι τίποτε από όλα αυτά δεν σας αρέσει, διότι το μεν φιλανθρωπικό έργο των χριστιανών πρέπει να περνά από τα χέρια σας και για λόγους προβολής και για άλλους ευνόπτους λόγους, το δε ενημερωτικό έργο «σας κάθεται στο στομάχι» διότι εμποδίζει την περαιτέρω πορεία των προγραμμάτων σας, ως προς την εκκοσμικεύσει της εκκλησίας και την αδελφοποίησι με τους αιρετικούς της Δύσεως. **Σας γνωστοποιώ ακόμη ότι το καταστατικό του συλλόγου απαγορεύει ρητά την ένταξη ως μελών κληρικών και μοναχών και αν κάποιος μέλος του γίνη κληρικός ή μοναχός, αμέσως διαγράφεται από τον σύλλογο.** Προς επίρρωσιν των ισχυρισμών μου σας προσκομίζω βεβαίωσι του Συλλόγου (ιδετ. σχετ. υπ' αριθμ. 11). Προφανώς λοιπόν το έργο αυτό του συλλόγου και ειδικά η ενημερωτική του πλευρά, όχι μόνον με ευρίσκει σύμφωνο, αλλά και συμπλέω μ' αυτόν, βοηθώντας όπου και όταν μου ζητηθή συμπαράστασι. Εσείς βεβαίως, όπως και με την περίπτωση των αγωνιζομένων χριστιανών της Λαρίσης, παντού με βλέπετε αρχηγό και πρωταγωνιστή και αυτό, δεν σας κρύβω, με τιμά ιδιαίτερος και σας ευχαριστώ.

Θα ήθελα να αναφέρω επιπροσθέτως ότι και ο κανόνας τον οποίο και εδώ συρράψατε είναι όπως λέγει ο λαός «από την πόλι έρχομαι και στην κορφή κανέλλα». Ο κανόνας αυτός τον οποίο επικαλείσθε αναφέρεται σε στρατιωτικές και κοσμικές αξίες, τις οποίες για να εκτελέση κανείς, όπως ερμηνεύει ο αγ. Νικόδημος, αποβάλλει το σχήμα του κληρικού και ζει κοσμικά. Οι δε βαρύγδουποι τίτλοι τους οποίους αναφέρετε στο κατηγορητήριο, ότι «ενασχολούμαι με κοσμικό έργο και δη με την σύστασι, συγκρότησι και λειτουργία σωματίου», καταδεικνύουν προφανώς ότι, αφ' ενός μεν προσπαθήσατε να προσαρμόσετε αυτό το οποίο χαλκεύσατε ως κατηγορία στα μέτρα του ιερού κανόνος, αφ' ετέρου δε ότι ο σύλλογος αυτός σας ενοχλεί ιδιαίτερος και αυτό κατ' εμέ είναι μία καλή ένδειξις, ότι αυτός ο σύλλογος είναι ευλογημένος και επιτελεί καλά το έργο του.

Εν κατακλείδι θα ήθελα να τονίσω ότι είναι τουλάχιστον λυπηρόν οι Επίσκοποι σήμερα να έχουν χάσει τελείως τον προορισμό τους και από μίμντες του Χριστού να έχουν μεταβληθή σε κοσμικούς άρχοντας με δικτατορική νοοτροπία και παπική ιδεολογία και απεναντίας εγώ να κατηγορούμαι για κοσμικό έργο, την στιγμή κατά την οποία διαμένω σε μία σπηλιά. Επιβεβαιώνεται πανηγυρικά η παροιμία «φωναρίζει ο κλέφτης για να φοβηθή ο νοικοκύρης».

συνέχεια στο επόμενο

Σπιστολές

Συμπροσευχή μητροπολίτου Μεσσηνίας κ.κ. Σαββάτου με παπικούς

Κατά την χειροτονία του μητροπολίτου Μεσσηνίας κ.κ. Σαββάτου, ετέθη επί της κεφαλής τούτου το Ευαγγέλιον. Ούτος, τότε, ωμολόγησεν ότι θα διαφυλάξη τας εντολάς τας διαλαμβανόμενας εις το Ευαγγέλιον, θα σεβασθή τους ιερούς κανόνες τους αναφερομένους εις το Ιερόν πηδάλιον και θα τηρήση την παράδοσιν της ορθοδόξου διδασκαλίας. Δεν παρήλθεν όμως πολύς χρόνος, και αθέτησε τας υποσχέσεις του ταύτας, γράψας τα ιερά και όσα εις τα παλαιά των υποδημάτων του. Έτσι, λοιπόν, κατά την εορτήν του αγίου Νικολάου έτους 2007, με το Ρωμαιοκαθολικόν εορτολόγιον συμπροσευχήθη με τους παπικούς στο Μπάρι Ιταλίας. Ιδού τί αναφέρει, μεταξύ των άλλων, το έγγραφον, που έχω εις χείρας μου: «Αυτή τη χρονιά στην Αρχιερατική Ευχαριστία, παραβρέθηκε, μαζί με τον αρχιεπίσκοπο του Μπάρι - Μπιτόντο κ.κ. Francesco Casucci και ο ορθόδοξος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος Σαββάτος, καθώς και πλήθος πολιτικών και στρατιωτικών αρχών...». Υπογραφή του εγγράφου

«Ο καθηγούμενος π. Δαμιανός»

Οι ΜΕ, ΞΕ ιεροί κανόνες των αγίων Αποστόλων απαγορεύουν συμπροσευχάς ορθοδόξων κληρικών με αιρετικούς, αναφέρουν δε: ότι οι παραβάται τιμωρούνται με καθαίρεσιν (οράτε σελ. 51-52, 84 ιερού πηδαλίου εκδόσεων «Αστέρως» Αθήνας).

Οι συμπροσευχές όμως, μερικών κάλπικων ορθοδόξων με τους παπικούς είναι σημερον μια συνηθισμένη πρακτική των διμερών συναντήσεων. Και τούτο, διότι, ως εξηγεί ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης, οι συμπροσευχές φανερώνουν ότι μερικοί κάλπικοι ορθόδοξοι κληρικοί αποδέχονται την αιρετικήν πλάνην των παπικών και είναι απρόθυμοι να ελευθερώσουν τους παπικούς από την κακοδοξίαν των. Ο Άγιος Νεκτάριος δια τους παπικούς αποφαινεται: «Όσοι δεν αναγεννήθηκαν από την θείαν χάριν, που (αυτή) ενεργεί μόνον στην μίαν, καθολικήν και αποστολικήν (ορθόδοξον) Εκκλησίαν, δεν συγκροτούν καμμίαν εκκλησίαν ούτε ορατήν ούτε αόρατον. Οι Εκκλησίαι Ανατολής και Δύσεως ήταν αδελφές εκκλησίες πριν από το σχίσμα. Μετά το σχίσμα δεν είναι αδελφές εκκλησίες «εν ορθοδόξω πίστει».

Ευλόγως, λοιπόν, απεφάνθησαν: 1^{ου}) ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: Οι παπικοί είναι όφεις (1^{ος} τόμος ΕΠΕ «Περί εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος»). 2^{ου}) Ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός: Φεύγετε τους λατίνους: όφεις γαρ εισί. 3^{ου}) Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: Να καταράσθε τον πάπαν: αυτός είναι απία όλων των κακών. 4^{ου}) Ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης: Οι παπικοί είναι ψωραλέα πρόβατα. 5^{ου}) Ο Σέρβος Ιουστίνος Πόποβιτς, καθηγητής Θεολογίας: Ο παπισμός είναι παναίρεσις. Αντί, ο «καλός και δεσποτικός» ο κ.κ. Σαββάτος, να στοιχηθή και να ακολουθή τα εντάλματα - veto - των ειρημένων αγίων, αντιπράττει προς αυτά.

Η δε σύνοδος της Ιεραρχίας της Ελλάδος που τον εξέλεξεν, τον εξέλεξεν ως ορθόδοξον δεσπότην και ουχί ως καθολικόν και συζευκτήν ορθόδοξου πίστεως - παπικής αιρέσεως. Βλέπετε, αδελφοί μου χριστιανοί, ότι ο δεσπότης Μεσσηνίας κ.κ. Σαββάτος, ως «καθηγητής πανεπιστημίου» κατώρθωσε δια της πανουργίας του, να εξαπατήση, κατά την ώραν της χειροτονίας του, τους εκλογείς του, δηλώσας ψευδώς ότι θα τηρήση απαρεικλώς το ευαγγέλιον, οικουμενικά και τοπικά συνόδους, πατερικόν διδασκαλίαν και ορθόδοξον παράδοσιν. Όμως, δεν παρήλθεν χρονικόν διάστημα (8) μηνών, από της χειροτονίας του και εξακόλαψεν εκ της καρδιάς του, μέχρι τότε, εγκυμονούσαν παπολαγνείαν του, την προσθεν υπ' εμού αναφερομένην. Αν εζούσε ο περιώνυμος Αλ Καπόνε θα εζήλευε την μαεστρίαν και μπαγαποντιάν του Σαββάτου. Χειρίζεται άριστα την διπλωματίαν ο κ.κ. Σαββάτος. Όμως η αγία Γραφή απορρίπτει την διπλωματίαν και αναγνωρίζει την αλήθειαν. «Ναι-ναι ή ου ου», πλέον τούτων, ουδέν. Ο κ.κ. Σαββάτος, ερχόμενος εις την Μεσσηνίαν, έπρεπε να σκεφθή ότι εκ ταύτης (εκ της Μεσσηνίας) εξεπήγασαν: ένας ιστορικός Παπαφλέσσας, προς δε δυο μεγάλα θεολογικά αναστήματα: ο π. Ιωήλ ο Γιαννακόπουλος, ο ερμηνευτής της Παλαιάς Διαθήκης και ο π. Επιφάνιος ο Θεοδωρόπουλος, ο κανονολόγος των Βαλκανίων, που ο μεν πρώτος, με το ιστορικόν τέλος της ζωής του, οι δε έτεροι δύο, με τα συγγράμματα των, ελάμπρυναν Ελλάδα, ορθοδοξίαν και συνεκδοχικώς την Μεσσηνίαν. Προς δε να σκεφθή τον κοιμηθέντα προκάτοχόν του κυρόν Χρυσόστομον Θέμελην γνήσιον ορθόδοξον κληρικό και αντιπαπικόν λίαν. Πού να πάρη χαμπάρι όμως, ο κοσμικός σύγχρονος δεσπότης; Πού να σεβασθή πρόσωπα και πράγματα; Ο άνθρωπος αυτός παιδίοθεν ετράφη με παπικό γάλα: ήτο δυνατόν, ότε ηνδρωθή, να ορθοδοξολογή και να ορθοδοξοπρακτή; Βεβαίως όχι. Έτσι, λοιπόν, φαινομενικώς με το ράσον φαίνεται ότι είναι Ορθόδοξος, νεφροίς και καρδίαις δε, σφόδρα παπολάτρης - παπικός. Ως αποδεικνύουν μέχρι σημερον τα έργα και αι ημέραι του, ούτος (ο κ.κ. Σαββάτος) ήλθε εις την Μεσσηνίαν δια να σπείρη το σπόρον του οικουμενισμού και του παπισμού. Να εκκοσμικεύση τους κληρικούς δια της καφενοφοιτήσεως τούτων εις τα καφενεία και της επεμβάσεως ψαλίδος εις γένια των και στα μαλλιά των. Ειρήσθω εν παρόδω να κάνω μίαν προσωπικήν εξομολόγησιν. Εκκλησιαζόμαι στον Ιερόν Ναόν Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης της ομνώνμου γυναικείας ιεράς μονής εν Καλαμάτα. Μέχρι τας 15-6-2009 ιερουργός ήτο ο σεπτός πατήρ Γεώργιος Μπίζας. Έκτοτε ήλθε εκ Σύρου ένας ιερουργός κουρεμένος και ξυρισμένος. Πιστεύτε με γυρίζουν τα άντερα μου, που τον βλέπω έτσι, σαν φραγκόπαπα. Ο Θεός φωτίσαι εκείνον και συγχωρέσαι εμέ δια την ιδιοτροπίαν μου αυτήν.

Κύριοι Μεσσήνιοι, προσέξατε: ό,τι Ορθόδοξον παραδοσιακόν από τους παπούδες μας είχαμε, ο κ.κ. Σαββάτος ήλθε να το μεταβάλη. Ήλθε να αλλοίωση το γνήσιον ορθόδοξον φρόνημα που είχαμε από τους προγόνους μας. Ήλθεν να οικουμενισμοποιήση και να λατινοποιήση την ιστορικήν Μεσσηνίαν. Έβαλαν τον λύκον (κ.κ. Σαββάτον) να φυλάξη τα πρόβατα. Ας εμμείνωμεν σθεναρώς εις τα όσα και ιερά που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας. Διότι, εν εναντία περιπτώσει θα είμεθα ορθόδοξοι χριστιανοί εις την ταυτότητα, ουσία δε, νερόβραστοι, εύκολος δε λεία των κάθε αιρετικών. Στώμεν, καλώς στώμεν. Εκ παλλόμενης καρδιάς από πόνον προς την θαλασσοκλυδωνιζόμενην ορθοδοξίαν μου, έγγραψα ταύτα.

Μετά τιμής
Κωνσταντίνος Αριστ. Παπαδόπουλος
Κοραή 1, Καλαμάτα, Τηλ. 27210-25404

ΣΟΥ ΜΙΛΩΣ ΜΕ ΑΚΟΥΣ

Διώκτη μας

Επισκέφτηκε πρόσφατα το μοναστήρι του Στομίου για τις κουρές δυο μοναχών και έμαθα, από παρευρισκόμενους επισκέπτες, ότι διέσχισες γρήγορα-γρήγορα την αυλή του μοναστηριού (όπου βρίσκονται οι τάφοι του μακαριστού Θεολόγου και του μακαριστού γέροντος Αθανασίου) και τους αγνόες επιδεικτικά. Όχι μόνο δεν σταυροκοπήθηκες, δεν έκανες μια υπόκλιση προς το μέρος που αναπαύονται δυο αξιόλογοι πνευματικοί άνδρες, των οποίων η φήμη και η ακτινοβολία έλαμπες όχι μόνο στη Θεσσαλία αλλά πανελλήνια και στο εξωτερικό ακόμη. Που αγαπήθηκαν από τον πιστό λαό, που υπέμειναν τις πίκρες από τους διωγμούς και τις αδικίες των κρατούντων. Εσύ, όμως δεν καταδέχτηκες να ριζεις ούτε μια ματιά...

Τράβηξες κατ' ευθείαν προς τον ανακατασκευαζόμενο ναό, από την αρχαιολογική υπηρεσία, που αποτελεί και το καθολικό της Κοιμνησίας Μονής Κοιμίσσεως Θεοτόκου και Αγίου Δημητρίου Στομίου. Φαίνεται, κι εδώ ακόμη, σε μαγνίτισαν τα χιλιάδες ευρώ που διατέθηκαν για την ανακατασκευή, και σε οδήγησαν κατ' ευθείαν στο ναό...

Πάντως, δεν ξέρω αν ήταν όρος για να κάνεις τις κουρές, να κρεμαστεί το πορτραίτο σου, με πανάκριβη κορνίζα, σε κατάλληλο χώρο του μοναστηριού (!) Φρόντισες, βέβαια, εγκαίρως να το στείλεις, έλεγξες όμως το καρφί που κρεμάστηκε, αν λόγω του βάρους της κορνίζας αλλά και του εικονιζόμενου προσώπου, θα αντέξει το βάρος ή θα καταλήξει θρύψαλα στο δάπεδο; (Τα δεκάδες κιλά του χρυσοκούβαρου που ξεδεύτηκαν για το κέντημα των 130 αρχιερατικών στολών ήταν, άραγε, οι «χρυσές ελπίδες» με τις οποίες δήλωσες ότι έρχεσαι φορτωμένος στη Λάρισα;)

Ήταν, εν πάση περιπτώσει, για σένα ένα κτηρό «ράπισμα» το ότι από τους εκατοντάδες προσκυνητές και φίλους του μοναστηριού, που με βαριά καρδιά και από αγάπη προς τους πατέρες, ανηφόρισαν εκείνο το απόγευμα στο μοναστήρι, δεν σου φίλησε ούτε ένας το χέρι (!!!), πιθανώς ανταποδιδόντάς σου την ασέβεια να μην αποδώσεις φόρο τιμής στους δυο κεκοιμημένους γεροντάδες. Α, ναι, ήρθαν 3-4 κυρίες με ζώπλατα, άγνωστες σ' αυτό το χώρο, δεν ξέρω αν ήταν στη συνοδεία σου ή περαστικές, που σίγουρα αν ο υπεύθυνος μοναχός ήταν στη θέση του δεν θα τις επέτρεπε την είσοδο λόγω αμφίσεως, και πήραν την ευχή σου!!!

Βέβαια, εκείνο που σε ανέβασε κάπως ήταν το πολυχρόνιό σου που εψάλει και επαναλήφθηκε και την επομένη στο μητροπολιτικό ναό στη χειροτονία διακόνου, ίσως για ν' ακουστεί κι απ' τα ερτζιανά!!! Δεν θυμάμαι ποτέ να δέχθηκε ο μακαριστός Θεολόγος να γίνει κάτι παρόμοιο. Το πολυχρόνιό του το έψαλλαν οι καρδιές των πιστών.

Την ημέρα της χειροτονίας του διακόνου, σε μια φάση, διαπιστώνω ότι μ' ένα κούνημα του κεφαλιού σου, κάτι σαν σύνθημα, «συλλαμβάνουν» αφηνιδιαστικά σεβάσμιο ιερομόναχο της μονής και τον φέρνουν μπροστά σου. Μου θύμισε σκηνή από ταινία του Τζέιμς Πίρις. Το βλέμμα του αφηνιδιασθέντος ιερομόναχου έδειχνε σαν να ρωτούσε «τι έκανα;», δεν ήξερε τίποτε φαίνεται ο άνθρωπος, ενώ το εκκλησίασμα μούδιασε... Τελικά λύθηκε το μυστήριο... Τον έκανες αρχιμανδρίτη!!!

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας εξαφανίστηκες από το ιερό και μάταια περίμεναν για αρκετή ώρα οι πιστοί να δουν τους πατέρες. Τους κρατούσες «όμπρους» για να βγει η φωτογραφία, πειστήριο νίκης της δεσποτικής δύναμης, για να μπει στο «Τάλαντο» και ίσως στον «Ορθόδοξο Τύπο»...

Μια ώρα αναμονή και τα σενάρια έπαιρναν και έδιναν έξω από το ναό:

1. Έπρεπε να φύγει ο κόσμος για να μην υπάρ-

ξει κάποια δυσάρεστη κατάσταση, αλλά πάλι τι σόι φωτογραφία θα 'ταν χωρίς το λαϊκό στοιχείο σε μια χειροτονία που θεωρείται χαρμόσυνο γεγονός!!! Το Photo shop μπορεί να βοηθήσει.

2. Περίμενε ν' ανέβει ο ήλιος για καλύτερη λήψη, να μη γυαλίζει στο ιλουστρασιόν φύλλο του περιοδικού ή

3. Έδινε οδηγίες αυτός που λένε ότι κάνει κουμάντο σε όλα (γι' αυτό τον αποκαλούν στις φιλικές συντροφίες με το μικρό όνομα υπουργού της υπερδύναμης) πώς θα στηθούν και ποια πρέπει να είναι η έκφραση των προσώπων τους, για να πετύχει τον προπαγανδιστικό σκοπό η φωτογραφία.

Αναμένω εναγωνίως να τη δω τυπωμένη...

Διάβασα, διώκτη μας, το βιβλιαράκι με τις 3 απομαγνητοφωνημένες ομιλίες του π. Αθανασίου και εντυπωσιάστηκα από την ανάλυση περί «πνευματικής αναισθησίας». Δεν θα σου το έδωσαν, φαίνεται, οι πατέρες για να μην το πάρεις... προσωπικά το θέμα. Σε κάποιο σημείο λέει ότι «η πνευματική αναισθησία προκαλεί κώφωση και τύφλωση ώστε ο άνθρωπος ούτε βλέπει τα σημεία του Ουρανού, ούτε ακούει τη φωνή του Θεού». Θυμήθηκα και τη ρήση του μακαριστού ΘΕΟΛΟΓΟΥ που είχε πει «θα μιλήσει ο Θεός» και όλα αυτά τα συνδυάζω με σημάδια που σου έδωσε μέχρι τώρα ο Θεός που έπρεπε να γίνουν αιτία να σπιάσει η σκληροκαρδιά σου...

Καταλαβαίνεις, πιστεύω, τι εννοώ, συνδυάζοντας διάφορα γεγονότα που συμβαίνουν εξαιτίας σου στο περιβάλλον σου, πρόσφατα και παλαιά. Δεν σε συγκινούν αυτά; Δεν σε προβληματίζουν; Τι φταίνει αυτά τα ανθρωπάκια να υποφέρουν, επειδή κατά το φτωχό μυαλούδάκι τους πρέπει να δείξουν απόλυτη «υπακοή» στις απαράδεκτες (να το πω κομψά) εντολές σου, για να υπερασπιστούν «την τιμή και την υπόληψή σου»; Πιστεύω να υπάρχουν τύψεις και άρα δεν έχει κατακλυστεί καθ' ολοκληρίαν η καρδιά σου από την παλίστρια της πνευματικής αναισθησίας.

Ας ευχηθούμε να είναι τα τελευταία λυπηρά συμβάντα και να αποτελέσουν εφελτίριο προκοπής στην εν Χριστώ ζωή και για τους παθόντες και για όλους μας...

Τελειώνοντας, διώκτη μας, θα ήταν παράλειψη της στήλης, αν δεν σχολίαζε πρόσφατη είδηση με φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στον «άμβωνα της εκκλησίας» (όπως κάποτε αποκάλεσες τοπική φίλη σου εφημερίδα) η οποία απεικονίζει τον πατριάρχη Βαρθολομαίο να υποδέχεται μια ομάδα προσκυνητών από τη Λάρισα που τον επισκέφτηκαν στην Κωνσταντινούπολη. Σε ένα σημείο παρουσιάζει τον Πατριάρχη να δηλώνει ότι «**διατηρεί τα θερμότερα των αισθημάτων του για την περιοχή μας και τους κατοίκους της, ενθυμούμενος τη θερμή (!) υποδοχή που του επεφύλαξαν πέρυσι το Μάιο, στη γιορτή του αγίου Αχιλλίου, ο κλήρος, μ' επικεφαλής το σεβ/το μητροπολίτη Λαρίσης, οι τοπικές αρχές και ο λαός (!!!)** (τα θαυμαστικά δικά μας).

Είναι να γελάει κανείς ή να κλαίει με τις παραπάνω δηλώσεις, ενθυμούμενος το γεγονός και μόνο ότι ήταν η πρώτη φορά που αποδοκίμαστικε τόσο έντονα σε επίσκεψή του στην Ελλάδα, με αποκορύφωμα το «κράξιμό» του μέσα στον Άγιο Αχίλλιο από τις γενναίες εκείνες γυναίκες που τον φώναξαν: «είσαι αιρεσιάρχης και όχι πατριάρχης» (!!!) Τώρα, τι να συμβαίνει, άραγε, με την παραπάνω ειδησεογραφία; Ή είναι υπερβολές και πρωτοβουλίες του δημοσιογράφου που έγραψε αυτά τα αστεία ή, αν πράγματι τα είπε ο ίδιος ο πατριάρχης, τότε δώστε μόνοι σας τους χαρακτηρισμούς συγκρίνοντας με τα πραγματικά γεγονότα...

(Υπογράφησαν οι αδελφοί και οι αδελφές της Εκκλησίας με καλούς ποιμένες.)

Από τους ιερούς κανόνες

ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

Το Ευαγγέλιο, όπως ερμηνεύεται από τους πατέρες της Εκκλησίας και όπως βιώθηκε (Ορθοδοξία = ορθοπραξία) δεν παρουσιάζει κενά. Είναι πλήρες. Αυτό το διάστημα κυκλοφορεί και υπογράφεται από κληρικούς και λαϊκούς η «ομολογία πίστεως».

Η σωστή μελέτη του αρχιτέκτονα μηχανικού θα μας δώσει οίκημα κατάλληλο-αντισεισμικό! Η σωστή πίστη (ορθοδοξία) θα μας οδηγήσει στην ορθή ζωή (ορθοπραξία). Στα έργα του ιερού Χρυσοστόμου βρίσκουμε και τούτο: «Δόγματα πονηρά φαύλου βίον διδάσκουσι και φαύλος βίος δόγματα πονηρά τίκτει». Σιαμαίες αδελφές η ορθοδοξία με την ορθοπραξία.

Στον «ΑΓΩΝΑ» λόγω του χρονίζοντος εκκλησιαστικού προβλήματος, γνωστού στο πανελλήνιο αλλά και εκτός συνόρων, έχουν γραφεί πολλά για τις αντικανονικές εκλογές επισκόπων και η υπόθεση της Λάρισας βρίσκεται στον Άρειο Πάγο... Η Διοίκηση της Εκκλησίας «βOLEύεται» καλύτερα με τους νόμους της άθνης Πολιτείας παρά με τους ιερούς κανόνες των Αποστόλων και των Συνόδων! Αν ίσχυαν αυτοί, θα υπήρχαν τώρα, που πολύ χρειάζονται, λοντάρια επίσκοποι και όχι λαγοί!

Σήμερα, στο μικρό σε έκταση αλλά σπουδαίο σε εφαρμογή και ζωή, άρθρο μας θα δούμε τις συνέπειες που έχει ο επίσκοπος ή ο Πρεσβύτερος όταν δεν φροντίζουν τους φτωχούς κληρικούς και λαϊκούς. Θα δούμε έτσι αν τα **δεις** των δεσποτάδων μπορούν να αποταμιεύονται για τα... γεράματα!

Από το «Πηδάλιο» της Εκκλησίας, μεταφέρουμε εδώ όπως έχει τον **κανόνα ΝΘ' (59') των Αγίων Αποστόλων** «Εκδόσεις Παπαδημητρίου», από το 1896, σελ. 75. Γράφει λοιπόν ο κανόνας αυτός:

«Εί τις Επίσκοπος, ή Πρεσβύτερος, τινός των κληρικών ενδεούς όντος, μη επικορηγοί τα δέοντα, αφορίζέσθω. Επιμένων δε, καθαιρείσθω, ως φονεύσας τον αδελφόν αυτού».

Ερμηνεία (με απλά λόγια)

«Όποιος Επίσκοπος ή Πρεσβύτερος δεν δίνει από τα εισοδήματα της επισκοπής ή της ενορίας τα απαραίτητα για τη ζωή του κληρικού της Επισκοπής του ή της ενορίας του, να **αφορίζεται** μέχρι να συμμορφωθεί και αρχίσει να δίνει. Εάν όμως επιμένει στην ασπλαχνία του και την αταξία του, να **καθαίρεται** εντελώς, γιατί αλλιώς γίνεται αφορμή να κινδυνεύσει η ζωή του φτωχού κληρικού με θάνατο, άσχετα αν ο Θεός δεν το επιτρέπει. Ενώ λοιπόν έχει και δεν δίνει κρίνεται ως φονιάς του αδελφού του για την ασπλαχνία και τη σκληρότητά του». Δεδομένου δε ότι είναι χρέος του να φροντίζει για τις ανάγκες των ξένων αδελφών όπου κι αν βρίσκονται, πολύ περισσότερο δεν πρέπει να αγνοεί τις ανάγκες των φτωχών κληρικών που βρίσκονται στην επισκοπή του ή ενορία του. Αν λάβουμε δε υπόψη ότι τότε οι κληρικοί όλων των βαθμίδων ήταν άμισθοι, έπρεπε να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες επιβίωσης από τα εισοδήματα της επισκοπής ή της ενορίας. Έτσι η κατανομή του εισοδήματος έπρεπε να γίνει σύμφωνα με τις **πραγματικές ανάγκες** και όχι μόνον μεταξύ των προεστώτων των εκκλησιών αλλά και των αναγκών των ποιμνίων.

Επειδή υπήρχε φόβος κακής διαχείρισης και κίνδυνος οι προεστώτες να κατακρατήσουν για τον εαυτό τους «την μερίδα του λέοντος» με αποτέλεσμα οι υπ' αυτών κληρικοί και λαϊκοί να υποφέρουν γι' αυτό και οι άγιοι Απόστολοι συνέταξαν τον 59° Κανόνα, που απειλεί με αφορισμό και καθαίρεση στον οποιοδήποτε παραβάτη.

Το Ευαγγέλιο και ιεροί κανόνες είναι για όλους μας αλλά πολύ περισσότερο αφορά τους ποιμένες και ιδιαίτερα τους Επισκόπους. Η Ιεραρχία (Ιερά Σύνοδος) περίμενε την απόφαση του Ποινικού δικαστηρίου για να επαναφέρει τον δις μοιχευβάτη κ. Παντελεήμονα στην τάξη των μοναχών και δεν κίνησε αμέσως τη διαδικασία της καθαίρεσης όταν αυτός δήλωνε ότι τα δις εκατομμύρια τα έχει για τα... γεράματά του! Μήπως η Μητρόπολη Αττικής, την οποία «άρπαξε», δεν είχε και δεν έχει πτωχούς κληρικούς και πολύ περισσότερο πτωχό ποιμνίο; Αλλά πού τέτοιες ευαισθησίες στους άρπαγες που έρχονται με ένδυμα προβάτου ενώ είναι λύκοι! Φονιάδες, ονομάζει τους επισκόπους ο εν λόγω κανόνας που δεν δίνουν τα αναγκαία στους φτωχούς.

Για τους συνειδητούς χριστιανούς, που έχουν το «μέτρο» που λέγεται Ιησούς Χριστός, δεν υπάρχει θέμα σκανδαλισμού τους, όσο κι' αν οι μεγαλόσχημοι κληρικοί προκαλούν με τα έργα και τη ζωή τους. Το θέμα είναι για τους «ελαχίστους» οι οποίοι προκαλούνται από τους ασυνειδητούς δεσποτάδες και ο σκανδαλισμός τους κάνει εκθρούς της Εκκλησίας. Το κρίμα είναι μεγάλο και ουαί!

Ας μην επαναπαύονται, οι καταπατητές των ιερών κανόνων, στις λόγες (δύναμη) της άθνης πολιτείας αυτή βαδίζει συνειδητά στο δρόμο της Νέας Εποχής του Αντιχριστού και το διαζύγιο του χωρισμού Εκκλησίας-Πολιτείας ωριμάζει στους συνειδητούς χριστιανούς. Δύο στρατόπεδα αντιμέτωπα, χωρίς προσωπίδες, θα αναμετρηθούν. Κληρικοί και λαϊκοί καλούμαστε να επιλέξουμε. Ο καιρός εγγύς!

X.K.

ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Επιστολή-Ντοκουμέντο του Στέφεν Μίλλερ στο επίσημο περιοδικό του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αμερικής¹

Ο διάσημος Αμερικανός Καθηγητής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μπέκλεϋ Στέφεν Μίλλερ, με μνημειώδη επιστολή του, προς το επίσημο Περιοδικό του Αμερικάνικου Αρχαιολογικού Ινστιτούτου «Archaeology Magazine», **ξεσκεπάζει τους σφετεριστές της Ιστορικής Αλήθειας και με αδιαμφισβήτητα επιστημονικά επιχειρήματα, καταρρίπτει απόλυτα τους ισχυρισμούς των Σκοπίων, περί του δήθεν δικαιωμάτος τους να αποκαλούνται «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και «ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ»!**

Ειδικότερα, ο διάσημος Καθηγητής, με αφορμή προκλητικό άρθρο του Δημοσιογράφου Matthew Brunwasser για τα Σκόπια, υπό τον τίτλο «Letter From Makedonia: Owning Alexander», που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου του καταξιωμένου αμερικανικού περιοδικού «Archaeology», ανατρέπει με γραπτή επιστολή του το «θεμελιώδες ιδεολόγημα» των Σκοπίων, τεκμηριώνοντας πως η περιοχή εκείνη ήταν η Παιονία και πως δεν έχουν δικαίωμα άρα οι σημερινοί Σκοπιανοί κάτοικοί της, να αποκαλούν το κράτος τους «Μακεδονία», αλλά ούτε και τους εαυτούς τους «Μακεδόνες», όπως δεν μπορούν να το κάνουν λόγω χάρη και «οι Αιγύπτιοι».

Παιονία και όχι... «Μακεδονία»

Συγκεκριμένα, γράφει κατά λέξη ο διάσημος Καθηγητής προς τον Εκδότη του Archaeology:

«Ανοίγοντας σήμερα το τεύχος Ιανουαρίου/Φεβρουαρίου του περιοδικού Archaeology, ανέτρεξα με ενδιαφέρον στο “Γράμμα από τη Μακεδονία” και διαπίστωσα ότι στην πραγματικότητα ήταν ένα γράμμα από την Παιονία - περιοχή βόρεια του όρους Βαρνούς και του όρους Όρβηλος. Η περιγραφή του Liny για τη δημιουργία της ρωμαϊκής επαρχίας της Μακεδονίας (45.29.7 και 12) κάνει σαφές ότι οι Παίονες ζούσαν βόρεια των εν λόγω βουνών, (τα οποία σήμερα αποτελούν γεωγραφικά τα φυσικά όρια της Ελλάδας) και νότια της Δαρδανίας, που σήμερα βρίσκεται το Κόσοβο.

Κατά το Στράβωνα (7 τμ. 4) είναι ακόμη περισσότερο σαφές να λεχθεί, ότι η

Παιονία βρισκόταν βόρεια της Μακεδονίας και η μόνη διόδος από τη μία στην άλλη περιοχή ήταν (και παραμένει σήμερα) η διάβαση μέσω του στενού περάσματος του Αξιού ποταμού (ή Βαρδάρη). Με άλλα λόγια η περιοχή την οποία περιγράφει ο Matthew Brunwasser στο άρθρο του “Owning Alexander”, ήταν στην αρχαιότητα η Παιονία...»

Τα Σκόπια διεκδικούν το Ελληνικό έδαφος

Ο κ. Brunwasser, (σ. 55) αναφέρεται στους Ελληνικούς ισχυρισμούς, ότι η στάση αυτή αποτελεί «ένδειξη διεκδικήσεων Ελληνικών εδαφών» και επισημαίνει ότι «η βόρεια περιοχή της Ελλάδας, ονομάζεται επίσης Μακεδονία». Αφήνοντας κατά μέρος ότι, αυτή η βόρεια περιοχή της Ελλάδος ονομάζεται συνεχώς Μακεδονία για περισσότερα από 2500 χρόνια, (βλέπε μεταξύ άλλων και Ηρόδοτος 5.17-7.127 και αλλού) η πλέον σύγχρονη Ιστορία καταδεικνύει ότι οι Ελληνικές ανησυχίες είναι νόμιμες.

Ενδεικτικά σημειώνεται ότι Χάρτης που εκτύπωσαν τα Σκόπια το 1992, δείχνει καθαρά την διεκδίκηση, ότι η Μακεδονία εκτείνεται από εκεί, μέχρι το όρος Όλυμπος, προς νότον, συγχωνεύοντας έτσι τις περιοχές της αρχαίας Παιονίας και Μακεδονίας σε μία ενότητα.

Η ίδια διεκδίκηση είναι διακριτή και σε χαρτονόμισμα τράπεζας της “Δημοκρατίας της Μακεδονίας”, που δείχνει ως ένα από τα Μνημεία της τον Λευκό Πύργο της Θεσσαλονίκης, που βρίσκεται στην Ελλάδα. Υπάρχουν πολλά ακόμη παραδείγματα ημερολογίων, χριστουγεννιάτικων καρτών, αυτοκόλλητων για αυτοκίνητα κ.τ.λ., με τις ίδιες διεκδικήσεις.

Σε ποια «Μακεδονία» πήγε ο Απόστολος Παύλος

Ο κ. Brunwasser έχει επί πλέον αναδείξει συμφωνώντας, (International Herald Tribune 10-1-2008), εργασία του «Μακεδονικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Ερευνών 16:9» που αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη (16:9), κατά την οποία ένας Μακεδόνας παρουσιάστηκε στον Απόστολο Παύλο, παρακαλώ-

ντας τον «Έλα στη Μακεδονία να μας βοηθήσεις». Σε ποιές περιοχές της Μακεδονίας πήγε ο Απόστολος Παύλος; Πήγε στη Νεάπολη (Καβάλα), στους Φιλίππους, στην Αμφίπολη, στην Απολλωνία, στη Θεσσαλονίκη και στη Βέροια (Πράξεις 16:11-17:10). Όλες αυτές οι περιοχές αποτελούν την ιστορική Μακεδονία και καμία δεν βρίσκεται στην Παιονία. Τί είδους απαίτηση εγείρεται από ένα Ινστιτούτο των Σκοπίων, που αναφέρεται σε περιγραφή της αρχαίας Μακεδονίας και στη σημερινή περιοχή της σημερινής βόρειας Ελλάδας;

Στα Ελληνικά, έργα Ευριπίδη για τους Μακεδόνες

Ο Ευριπίδης, ο οποίος πέθανε και ετάφη στη Μακεδονία (Θουκυδίδης

arud Pal. Anth. 7.45; Πausanias 1.2.2; Διόδωρος ο Σικελός 13.103), έγραψε το έργο Αρχέλαος, προς τιμή του προγόνου του Αλεξάνδρου, στη Σλαβική γλώσσα;

Όταν έγραψε τις Βάκχες, ευρισκόμενος στην Αυλή του Αρχέλαου, δεν το έγραψε στα Ελληνικά, όπως έχει διασωθεί μέχρι τις ημέρες μας;

Μήπως πρέπει να υποθέσουμε ότι ο Ευριπίδης ήταν «Μακεδόνας», που έγραφε στα Σλαβικά (σε μια εποχή που αυτή η γλώσσα δεν υπήρχε) και μετά τα έργα του μεταφράστηκαν στα Ελληνικά;

Σε ποια γλώσσα δίδαξε ο Αριστοτέλης τον Αλέξανδρο;

Ποια ήταν η γλώσσα στην οποία ο Αριστοτέλης δίδαξε τον Αλέξανδρο; Ποια γλώσσα μετέφερε ο Αλέξανδρος στις εκστρατείες του στην Ανατολή; Γιατί έχουμε σήμερα αρχαίες επιγραφές στην Ελληνική, σε πόλεις που ίδρυσε ο Αλέξανδρος, φθάνοντας μέχρι το Αφγανιστάν, και όχι στη Σλαβική; Γιατί η Ελληνική επικράτησε παντού στην Αυτοκρατορία του Αλεξάνδρου, εάν αυτός ήταν πραγματικά όχι Έλληνας αλλά “Μακεδόνας”; (σ.σ. ένθ. εθνικά “Μακεδόνας”).

Γιατί η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στην Ελληνική και όχι στη Σλαβική;

«Ιστορικές ανοησίες» του Waththew Brunwasser

Παρά το ότι είναι καλοδεχούμενη η ανα-

φορά του κ. Brunwasser σε αρχαιολογικά θέματα της Παιονίας, η εκ μέρους του υιοθέτηση και η προβολή συγχρόνων πολιτικών επιδιώξεων των κατοίκων της ως προς την χρήση της ονομασίας Μακεδονία, δεν είναι μόνο **μη καλοδεχούμενη**, αλλά αποτελεί παροχή κακών υπηρεσιών προς τους αναγνώστες του περιοδικού Archaeology, οι οποίοι φαντάζομαι ότι ενδιαφέρονται για ιστορικές αλήθειες. Αλλά τότε, η απόφαση εκ μέρους του περιοδικού Archaeology -ενός έντυπου του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ- για την διάδοση αυτής της ιστορικής ανοησίας, αποτελεί εγχείρημα σε βάρος της αξιοπιστίας του.

Μακεδονία ήταν μονάχα μία

Ας λεχθεί ακόμη μία φορά: Η περιοχή της αρχαίας Παιονίας, ήταν μέρος της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας όπως ήταν επίσης η Έφεσος, η Τύρος, η Παλαιστίνη, η Βαβυλώνα, τα Τάξιλας και δωδεκάδες ακόμη. Όλες αυτές είχαν γίνει «Μακεδονικές» για μία περίοδο, αλλά καμία από αυτές δεν ήταν ποτέ η «Μακεδονία».

«Μακεδονία» σημαίνει Ελληνική περιοχή

Ας μου επιτραπεί να περατώσω αυτή την επεξήγηση κάνοντας μία πρόταση, για την επίλυση του ερωτήματος της σύγχρονης χρήσεως της ονομασίας «Μακεδονία». Η Ελλάδα πρέπει να προσαρτήσει την Παιονία, όπως έκανε ο Φίλιππος Β' το 359 π.Χ. Αυτό θα φαινόταν αποδεκτό από τους σύγχρονους κατοίκους της εν λόγω περιοχής, δεδομένου ότι ισχυρίζονται πως είναι Ελληνική, ενστερνιζόμενοι το όνομα της Μακεδονίας και του πλέον διάσημου τέκνου της. Τότε οι σύγχρονοι κάτοικοι αυτής της νέας Ελληνικής περιοχής, θα μπορούσαν να ασχοληθούν, να μάθουν, να μιλούν και να γράφουν Ελληνικά, **ας ελπίσουμε τόσο καλά, όσο τα ήξερε και ο Μέγας Αλέξανδρος.**

Ειλικρινώς,
STEPHEN G. MILLER,
Επίτιμος Καθηγητής
του Πανεπιστημίου
Berkley, Καλιφόρνια, ΗΠΑ
περιόδ. «Ρεσάλτο», Μάρτιος 2009

¹ Απόσπασμα του άρθρου όπως αυτό δημοσιεύθηκε στο περιοδικό του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου, με την προσθήκη της «Χ.Β.» ότι, αυτή την μνημειώδη επιστολή θα πρέπει το Ελληνικό Υπουργείο των... Εξωτερικών, να την στείλει στα πέρατα του κόσμου και να την κοινοποιήσει στους κακούργους εγκληματίες πολέμου Μπους, Κοντολίζα και Νίμιτς...

Ο Μέγας Αλέξανδρος

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Δεν διαλύεται μία κοινωνία εάν δεν καταλυθεί η συλλογική της σκέψη και συνείδηση. Και οι αγωνιστικές μνήμες, τα εθνικά σύμβολα, όπως και η Τέχνη αποτελούν μορφές συλλογικής συνείδησης, θεμέλια για τους αυριανούς αγώνες. **Αυτά τα θεμέλια θέλουν να «ξηλώσουν»... Δεν είναι τυχαίες οι λυσσώδεις επιθέσεις εναντίον των εθνικών επετείων, της ελληνικής σημαίας, της Ορθοδοξίας, των ιστορικών μνημείων και των μεγάλων**

μυστών του πνεύματος και της τέχνης. Τα ΜΜΕ, οι μεγάλες αυτές βιομηχανίες προπαγάνδας του καθεστώτος, αποτελούν τα σύγχρονα εφιαλτικά πυροβόλα αυτής της επίθεσης...

Η διαφημιστική καμπάνια της Fortune, με χορηγό την «Εθνική Τράπεζα» για τον ΣΚΑΪ, εμφανίζει αφίσα του Κολοκοτρώνη, με το σύνθημα: «Ψηφίστε με. Γιατί έγινα κλέφτης για χάρη σας»!!! **Εδώ απαξιώνεται και εξευτελίζεται αναιδέστατα ένα εθνικό**

σύμβολο: εμφανίζεται με την τρέχουσα μορφή του «κλέφτη», σαν ένας «ήρωας» του ποινικού δικαίου, όπως ο Παλαιώκωστας. Ο Κολοκοτρώνης, η «Ιδέα» της Επανάστασης του '21 που ζούσε πολεμώντας για την απελευθέρωση της Ελλάδας από την οθωμανική αυτοκρατορία, «αδειάζει» από Ιστορία και εμφανίζεται σαν τους σημερινούς πολιτικούς κλέφτες που ζητιανεύουν ψήφους...

περιόδ. «Ρεσάλτο»

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1878 ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΗ ΤΟ 1881 ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΣΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο καθορισμός των ορίων του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους από τις προσαρτήσεις δυνάμεις με το πρωτόκολλο του Λονδίνου (Ιανουάριος 1830) και των συμβάσεων του Λονδίνου (Μάιος 1832) και Κωνσταντινούπολης (Ιούλιος 1832) στη γραμμή Παγασητικού - Αμβρακικού κόλπου, επιφέρει εδαφικό διαμελισμό της Ελλάδας και καταδικάζει τον ελληνοισμό της Θεσσαλίας, της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Θράκης στο ζυγό της τουρκικής δουλείας.

Στη διαγραφόμενη δεινή πραγματικότητα για το ελληνικό έθνος, μοναδικό στήριγμα και παρήγορη ελπίδα παραμένει η “μεγάλη ιδέα”, η οποία εξακολουθεί να λιτνίζει τα απαράγραπτα της φυλής μας δικαιώματα.

Η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου (19 Φεβρουαρίου 1878), προάσπασε της Κωνσταντινούπολης, παραχωρεί ελληνικά εδάφη στη Βουλγαρία. Περιπλέκεται έτσι ακόμη περισσότερο η ολοκλήρωση της εθνικής μας αποκατάστασης, δημιουργείται αγανάκτηση για το σφαγιασμό των εθνικών μας δικαιών και σημειώνεται αναζωπύρωση των εθνικών μας διεκδικήσεων.

Το κράτος αδυνατεί να αντιδράσει δυναμικά και περιορίζεται σε διπλωματικές διαμαρτυρίες. Οι ψυχές όμως των Ελλήνων πυρπολούνται από τον πόθο της απελευθέρωσης των αλύτρωτων περιοχών. Οι σκέψεις και οι αποφάσεις εκδηλώνονται με πράξεις.

Τα σώματα των Ελλήνων επαναστατών, που υπάρχουν κρυπτόμενα στις κατεχόμενες από τους Τούρκους περιοχές, πιστοποιούν την ύπαρξή τους, αναλαμβάνοντας πολεμικές δραστηριότητες μορφές “κλεφτοπολέμου” εναντίον των κατακτητών.

Η ίδρυση το 1867 στη Μακεδονία “Νέα Φιλική Εταιρεία”, εντείνει τις προσπάθειες και συντονίζει τις απελευθερωτικές ενέργειες. Οι διαμένοντες στην Αθήνα Μακεδόνες συγκροτούν επιτροπή, η οποία προετοιμάζει επαναστατικό κίνημα στη Μακεδονία, συγκεντρώνει χρήματα, πυρομαχικά, στρατολογεί εθελοντές και διατηρεί επαφές με τους πατριωτικούς απελευθερωτικούς πυρήνες.

Τη νύχτα της 16^{ης} Φεβρουαρίου 1878, με εντολή της επιτροπής, πεντακόσιοι περίπου εθελοντές, οι περισσότεροι των οποίων είναι απόγονοι των Μακεδόνων αγωνιστών του 1821, αποβιβάζονται με επικεφαλής το λοχαγό Κοσμά Δουμπιώτη στην παραλία της Πλάκας Λιτοχώρου και κατευθύνονται προς τις υπόγειες του Ολύμπου. Στο σώμα του Δουμπιώτη εντάσσονται και οι ομάδες των οπλαρχηγών Γ. Ζαχείλα, Κ. Ψίρα, Τόλιου Λάζου, ο Νικόλαος Βλαχάβας, γιος του ονομαστού Μακεδόνα αρματολού Ευθυμίου Βλαχάβα και κάτοικοι της περιοχής.

Στις 19 του ίδιου μήνα σχηματίζεται στο Λιτόχωρο η “προσωρινή κυβέρ-

νηση της Μακεδονίας”, της οποίας την προεδρία αναλαμβάνει ο έγκριτος πρόκριτος Ευάγγελος Κοροβάγκος. Και στις 21 στον Κολινδρό Πιερίας κηρύσσεται επίσημα η επανάσταση από τον επίσκοπο Κίτρος Νικόλαο.

Στην επανάσταση αυτή αποφασιστικό ρόλο διαδραματίζεται και ο καταγόμενος από το Λιβάδι Ελασσόνας ιατρός Αθανάσιος Αστερίου. Η επιμελημένη ελληνοχριστιανική του ανατροφή, η εθνική δράση του πατέρα του και η ηρωική αυτοθυσία του συμπατριώτη του Γεωργάκη Ολυμπίου στο μοναστήρι του Σέκου κατά την επανάσταση του Αλεξ. Υψηλάντη στη Μολδοβλαχία, επηρεάζουν αποφασιστικά τη στάση του στα εθνικά ζητήματα.

Πρωτοστατεί στην επανάσταση, εκλέγεται πρώτο μέλος της προσωρινής κυβέρνησης, τηρεί το πρώτο πρακτικό της συνεδρίασης και συντάσσει την προκήρυξη της επανάστασης προς τις κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών κρατών, με την οποία διαδηλώνεται η απόφαση των Μακεδόνων να αγωνιστούν για την ένωσή τους με την Ελλάδα. Στο πρακτικό της εκλογής της προσωρινής κυβέρνησης αναγράφεται: “Σήμερα την 15^η Φεβρουαρίου 1878, ημέραν της εβδομάδας Κυριακήν, συνελθόντες εν Λιτοχώρω οι αντιπρόσωποι της επαρχίας Ολύμπου της Μακεδονίας, εξιλέξαντο μετά σύσκεψιν τα εξής μέλη της προσωρινής κυβέρνησεως: Αθανάσιον Αστερίου, ιατρόν, Ευάγγελον Κοροβάγκον, Γεώργιον Ζαχαριάδην ιατρόν, Νικηφόρον ιερομόναχον της Μονής Πέτρας, Ιωάννην Βεργίδην, Αθανάσιον Γεωργίου ιερέαν και Ιωάννην Νικολάου”.

Η επαναστατική φλόγα από τον Όλυμπο μεταδίδεται στη Δυτική Μακεδονία. Εκεί ο επαναστατικός αγώνας παίρνει μορφή ανταρτοπολέμου και συνεχίζεται μέχρι την έλευση του χειμώνα.

Ο Δουμπιώτης κινείται με τα στρατεύματά του προς την Κατερίνη. Αντί όμως να την καταλάβει με έφοδο - ανίχυρη η φρουρά της - περιπλέκεται σε ατέρμονες διαπραγματεύσεις για την παράδοσή της.

Εν τω μεταξύ, καταφθάνουν ισχυρές τουρκικές δυνάμεις. Το αφύλακτο Λιτόχωρο καταλαμβάνεται και πυρπολείται. Μεγάλη ποσότητα όπλων και πυρομαχικών, που εκφορτώνονται στα παράλια για τους επαναστάτες, περιέρχονται στα χέρια των Τούρκων. Και στον Κολινδρό, απουσιάζοντας του

επισκόπου, οι μισοί περίπου κάτοικοι του αθετούν την ιδέα της επανάστασης και ζητούν τουρκικό στρατό για ασφάλειά τους.

Το τριπλό αυτό κτύπημα έχει ως αποτέλεσμα να παραμείνουν άοπλοι αρκετοί επαναστάτες και να καμφθεί το ηθικό τους. Τα σώματα του Δουμπιώτη και του Επισκόπου καταδιώκονται απηνώς από ισχυρές τουρκικές δυνάμεις, που εξακολουθούν να καταφθάνουν στην περιοχή.

Πιεζόμενοι οι επαναστάτες εγκαθίστανται στη Μονή Πέτρας για ανασύνταξη και ανανέωση της πνοής του αγώνα. Και ενισχύουν τον επίσκοπο Κίτρος Νικόλαο με ογδόντα εθελοντές υπό του ανθυπολοχαγού Τζίμα.

Μετά τριήμερη αντίσταση εγκαταλείπουν τη Μονή και μέσω Μπάρας προχωρούν προς τον Κοκκινοπλό Ελασσόνας. Στη συνέχεια διέρχονται στο Πύθιο (Σέλλους) και κατευθύνονται προς την Πολιάνα (Κρυόβρυση).

Στην Κρυόβρυση (13 Μαρτίου) δέχονται επίθεση από δύο τουρκικά τάγματα. Συνάπτεται 4ωρη μάχη η οποία διακόπτεται με την έλευση της νύκτας. Από τους Τούρκους, σύμφωνα με την έκθεση του λοχαγού Δουμπιώτη

προς την Επιτροπή των Μακεδόνων στην Αθήνα, φονεύονται εκατό οπλίτες, ένας αξιωματικός και δύο σημαιοφόροι. Και από τους ημέτερους φονεύονται οκτώ εθελοντές και τραυματίζονται τέσσερις.

Την επόμενη ημέρα οι Τούρκοι εισέρχονται στην Κρυόβρυση και την καίγουν. Ο δε Δουμπιώτης και η δύναμή του δια μέσου Σκαμνιάς, Ιεράς Μονής Βελέτσικο Τσαριτσάνης περνούν στα όρη Χάσια. Από την Βερδικούσια ενημερώνει την Επιτροπή Μακεδόνων στην Αθήνα, ζητεί πολεμοφόδια και όπλα για να επανέλθουν οι δυνάμεις του ισχυρότερες σε κεντρικά μέρη της Μακεδονίας.

Ατυχείς συμπτώσεις και σφάλματα τακτικής οδηγούν σε αποτυχία την επανάσταση του Ολύμπου και της Δυτικής Μακεδονίας κατά το έτος 1878 και οι περιοχές βιάγονται με αίμα αγωνιστών και άμαχου πληθυσμού.

Η αποτυχία έχει ωστόσο και θετικές επιπτώσεις. Παρέχονται ερείσματα για έγκαιρη εκδήλωση της ελληνικής αντίδρασης στους δυσμενείς για την Ελλάδα όρους της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου και για συζήτηση στο συνέδριο του Βερολίνου θέματος προσάρ-

τησης στο ελληνικό κράτος αλύτρωτων τμημάτων του ελληνοισμού.

Η αγωνιστική διάθεση των Ελλήνων γιγαντώνεται. Το εθνικό φρόνημα αναπτρώνεται. Η ελληνική υπόθεση κερδίζει τη συμπάθεια των ισχυρών της Ευρώπης και ειδικότερα της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας. Η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου τροποποιείται με το συνέδριο του Βερολίνου (13-6-1878), του οποίου προεδρεύει ο ίδιος ο καγκελάριος Βίσμαρκ και τον πρωθυπουργό της Ελλάδας Αλ. Κουμουνδούρο εκπροσωπεί ο Θ. Δεληγιάννης, διπλωματικός ευστροφίας πολιτικός. Με απόφαση αυτού του συνεδρίου η Βουλγαρία περιορίζεται μεταξύ Δούναβη και Αίμου, με πρωτεύουσα τη Σόφια. Η Ελλάδα και η Τουρκία καλούνται σε διμερείς διαπραγματεύσεις για παραχώρηση στην πρώτη εδαφών στη Θεσσαλία και την Ήπειρο, προτείνοντας ως όριο τις κοιλάδες του Πηνειού και του Καλαμά.

Οι διαπραγματεύσεις αρχίζουν στις 25 Ιανουαρίου 1879 (Διάσκεψη της Πρέβεζας) και παρατείνονται με νέα διάσκεψη στην Κωνσταντινούπολη (Αύγουστος 1879), διεθνή διάσκεψη στο Βερολίνο (Ιούνιος 1880) και δεύτερη στην Κωνσταντινούπολη (Μάρτιος 1881). Τελικά στις 20 Ιουνίου 1881 υπογράφεται η συνθήκη μεταξύ των δύο χωρών με την οποία στην Ελλάδα παραχωρείται η Θεσσαλία, εκτός της περιοχής της Ελασσόνας, και η επαρχία της Άρτας. Η υπόλοιπη Ήπειρος παραμένει, εξαιτίας επιρροής της Ιταλίας υπέρ των Αλβανών εθνικιστών, στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Ο ελληνικός στρατός καταλαμβάνει ειρηνικά τις εκκωρηθείσες περιοχές. Ξεκινά από την Άρτα τον Ιούνιο, φθάνει στη Λάρισα (31-8-1881) και καταλήγει στο Βόλο (21-10-1881).

Οι κάτοικοι της Θεσσαλίας με αισθήματα χαράς, συγκίνησης, ενθουσιασμού και υπερηφάνειας υποδέχονται τον απελευθερωτικό στρατό μας και πανηγυρίζουν την ενσωμάτωση της περιοχής τους στο ελληνικό κράτος.

Τιμή και δόξα ανήκει στους πολεμιστές, τους ηρωισμούς νεκρούς των εθνικών αγώνων και στις άξιες στρατιωτικές και πολιτικές ηγεσίες της χώρας. Δόξα και τιμή στους ταχθέντες από τη μοίρα να μάχονται και να θυσιάζονται για τα ακατάλυτα ιδανικά της αιώνιας Ελλάδας. Η διατήρηση της μνήμης τους αποτελεί ιερή παρακαταθήκη άντλησης διδαγμάτων και υπόμνησης εθνικού χρέους των επιγόνων.

Δίκαια κατά το Θουκυδίδη: “Τα έθνη πρέπει να θυμούνται για να διδάσκονται”. Και κατά το νεότερο εθνικό μας ποιητή Κωστή Παλαμά: “Η μεγαλοσύνη στα Έθνη δεν μετρείται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετρείται και το αίμα”.

A.K.

Θεσσαλία - Ελλάς - Ηπειρος
σε διακοσμπτικό πιάτο

